

Full diocesà

5 de gener del 2025

p5 —Les quatre basíliques de la diòcesi són temples jubilar

p6 —Augmenta el nombre de seminaristes a nivell espanyol

Enguany, 130è. aniversari de la festa dels Reis d'Igualada (foto de Joan Guasch)

L'Adoració dels Mags d'Orient

Els tres reis se separen

—Tres camins de retorn
cap a uns regnes boirosos.
No voldrien poders,
d'obeir ambiciosos.
—Si es poguessin quedar
vora el més gran Misteri!
Però enigmes petits
esperen llur senderi.
—Ara duen al cor
l'estrella que els guiava.
No els cal altra escalfor
sota la volta blava.
—Llur posat més humil,
més humana llur cendra.
I un enyor molt pregon.
Divinitat tan tendra!
—Potser haurien volgut
ser pastors, menys encara.
Or, mirra, encens; molt bé.
Millor una ànima clara.
—Si en fugia el camí,
enllà els esperaria.
Alt Betlem rere els anys,
fonda llum sense dia!

(Marià Villangómez)

«El qui és la Paraula es va fer carn i plantà entre nosaltres el seu tabernacle»

Diumenge II de Nadal / Cicle C

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, s'enalteix enmig del poble, s'admira d'ella mateixa en la reunió santa, fa el seu elogi davant la multitud dels elegits i entre els beneïts es proclama beneïda, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat, treu nous plançons entre els meus elegits."»

»M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat; estaré per sempre en la reunió dels sants.»

(24,1-4.12-16)

Salm responsorial

El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.

[147]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fós-sim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

(1,3-6.15-18)

Evangelí segons sant Joan

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. [...] Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes.

Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat. [...]

(1,1-18)

«La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la»

Festes mòbils 2025

Dimecres de Cendra - 5 de març

Diumenge de Rams - 13 d'abril

Pasqua de Resurrecció - 20 d'abril

Ascensió del Senyor - 1 de juny

Pentecosta - 8 de juny

Corpus Christi - 22 de juny

Sagrat Cor de Jesús - 27 de juny

Primer Diumenge d'Advent - 30 de novembre

Segon diumenge de Nadal

Andrey Castrillón, prev.

El pròleg de sant Joan que meditem avui revela el moviment descendent de l'encarnació: Jesús, el Verb del Pare, assumeix la nostra naturalesa per redimir-la i salvar-la. Déu no resta lluny ni distant, sinó que entra plenament en la història humana, fent-se un de nosaltres per compartir les nostres alegries i sofriments. Aquest acte d'amor profund ens mostra la proximitat d'un Déu que desitja transformar la nostra condició des de dins, oferint-nos la possibilitat de viure en comunió amb ell. L'evangeli presenta un contrast clar entre llum i foscor, acolliment i rebuig, la gràcia davant la Llei. Aquestes oposicions evidencien que el misteri del naixement de Jesús exigeix una resposta per part de l'ésser humà. Ningú no pot romandre indiferent davant el Verb fet carn. Aquesta resposta, positiva o negativa, no solament afecta la relació de l'ésser humà amb Déu, sinó també la manera com vivim i testimoniem la fe en el món.

El cristià és cridat a obrir el cor a aquesta manifestació del Verb fet carn, que ha posat el seu tabernacle entre nosaltres. Acollir Jesús significa rebre «gràcia sobre gràcia», experimentar el do de ser fills de Déu perquè Déu s'ha fet infant, assumint la nostra fragilitat humana. L'encarnació té un efecte restaurador, però sobretot eleva la humanitat a la plenitud de la divinitat.

Acollir la Paraula ens transforma en paraula viva per als altres, esdevenint testimonis d'un Déu que s'ha fet un dels nostres. Això comporta una missió: ser portadors de la seva llum i gràcia al món, convertint-nos en signes visibles de l'amor que Déu ha revelat en Jesús. Així, celebrem Nadal amb la certesa que el Verb, fet carn, fa nova la nostra vida i ens uneix al seu amor diví.

La imatge

La Paraula de Déu es va fer home. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. Ell, el Fill únic de Déu, ens ha revelat el Pare. Si el rebem, ens concedeix de poder ser fills de Déu.

Baldaquí de Tost (c. 1220)

Agenda

Lit. hores: Setmana II

6 L'Epifania del Senyor

Festa de precepte
L'adoració dels sants reis Gaspar, Melcior i Baltasar
Nostra Senyora dels Reis (a Santa Maria del Pi)
Dia del catequista nadiu i l'IEME
Is 60,1-6 / Salm 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12

7 dimarts

—Sant Ramon de Penyafort, dominic
Aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Francesc Conesa, bisbe de Solsona
1Jo 3m22-4,6 / Salm 2 / Mt 4,12-17.23-25

8 dimecres

—Sant Apol·linar, bisbe
1Jo 4,7-10 / Salm 71 / Mc 6,34-44

9 dijous

—Sant Eulogi de Còrdova, pvre. mr
1Jo 4,11-18 / Salm 71 / Mc 6,45-52

10 divendres

—Sant Agatò, papa
1Jo 4,19-5,4 / Salm 71 / Lc 4,14-22a

11 dissabte

—Sant Higiní, papa
1Jo 5,5-13 / Salm 147 / Lc 5,12-16

12 El Baptisme del Senyor / Cicle C

—Sant Arcadi, mr.
Is 40,1-5.9-11 / Salm 103 / Tt 2,11-14; 3,4-7 / Lc 3,15-16.21-22

Cloenda de l'Any Marià al santuari de Joncadella

Manel López Ceballos, capellà custodi

El 8-9 de desembre, festa de la Nativitat de la Mare de Déu, sortint en processó portant la imatge de Maria amb el seu tabernacle des de la cova en què va ser trobada fins a l'església on fou retornada al seu cambril, s'iniciaren els actes de cloenda de l'Any Marià que s'inicià en la nit de Nadal del 2023. Es continuà el 8-12 en la festa de la Immaculada, amb el temple ple de gom a gom; allí, el senyor bisbe realitzà l'acte de consagració dels fidels a la Verge de Joncadella.

I estava previst tancar l'Any Marià en la missa del Gall d'enguany a les dotze de la nit, en què, després d'entrar en processó i al final de l'eucaristia, dotze persones, una darrere l'altra, al toc de la campana del presbiteri, apagarien els dotze ciris que han presidit durant tot aquest any l'altar i que han marcat el ritme d'aquest pelegrinatge marià.

Ha estat un any de gràcia, de devoció mariana. Un pelegrinatge ens fa adonar que el temps és efímer, que s'esvaeix com el fum i que l'important és aprofitar cada moment per a trobar les raons de tants instants que voldries aturar i fer eterns.

Gràcies a tothom qui ha col·laborat i ha viscut aquest any amb intensitat. En tots els rosaris dels dissabtes de l'any, dirigits pels diferents grups que han visitat aquest santuari, Maria pregava amb nosaltres, al nostre costat. Tots els llantions que han cremat al llarg d'aquests mesos com a ofrena a la Mare de Joncadella, han esdevingut una pregària incessant que recollia les nostres angoixes, sofriments, anhels, il·lusions, alegries i esperances.

Que la Mare de Déu de Joncadella ens protegeixi i vetlli per les nostres llars, per tot el Pla de Bages i per tots els seus devots.

Que tota persona que s'acosti a aquest santuari trobi aixopluc i consol de la Mariona de Joncadella. Ella és mare, amiga i confident...

Bell Estel de Joncadella que ens teniu el cor robat, empareu els vostres fills que us imploren. Mare de Déu de Joncadella pregueu per nosaltres ara i en l'hora de la nostra mort.

Les quatre basíliques de la diòcesi són temples jubilar

La catedral de Vic, la Seu de Manresa, Santa Maria d'Igualada i el monestir de Ripoll

Amb motiu del Jubileu ordinari de l'any 2025, convocat pel papa Francesc, es concedeix la gràcia de l'Any Jubilar amb indulgència plenària per a totes les diòcesis del món, aplicable també en sufragi de les ànimes dels difunts. Els fidels penedit, complint confessió, comunió i pregària per les intencions del Sant Pare, poden obtenir-la participant en activitats com missions populars, exercicis espirituals, visites a malalts, necessitats o ancians sols, i obres de misericòrdia. També practicant penitència els divendres, abstenint-se de distraccions i consums superflus, ajudant els pobres o fent voluntariat. La indulgència s'aconsegueix a través de pelegrinatges a llocs sagrats, presencials o espirituals. Els bisbes poden designar aquests llocs a cada diòcesi.

Pel que fa a Vic, el senyor bisbe ha determinat que seran llocs sagrats jubilar les basíliques següents: catedral de Sant Pere de Vic, Santa Maria de la Seu de Manresa, Santa Maria d'Igualada i el monestir de Santa Maria de Ripoll.

Disposa també que tots els preveres estiguin disponibles a les seves parròquies per tal de facilitar el sagrament de la reconciliació i l'administració de la sagrada comunió a tots els fidels que ho desitgin durant l'Any Jubilar i, de manera especial, als malalts, ancians i impedits.

Els sacerdots, segons el bisbe Romà, s'han de preparar per a aquesta tasca sabent conjugar paraules d'acolliment amb una reflexió que ajudi a comprendre el pecat comès, i indicar un itinerari de conversió veritable per a acollir el perdó del Pare que tot ho renova. Demana a tots els sacerdots que convidin els fidels a acostar-se al sagrament de la penitència per a sentir en la seva vida la misericòrdia de Déu.

El nombre de seminaristes a Espanya supera de nou el miler

Conferència Episcopal Espanyola

El nombre de seminaristes a Espanya ha superat de nou el llindar del miler durant aquest curs 2024-2025, amb un total de 1.036 estudiants, segons les dades publicades per la Subcomissió Episcopal per als Seminaris el dia 13 de desembre. Aquesta xifra suposa un augment respecte als 956 seminaristes del curs anterior i evidencia una recuperació després del descens experimentat des del curs 2021-2022.

A aquesta xifra cal sumar-hi els seminaristes d'altres centres de formació sacerdotal que es troben a Espanya però que retornaran als seus països d'origen en acabar els seus estudis teològics. Així, el total d'estudiants que es formen en institucions espanyoles arriba a 1.139.

Distribució dels seminaristes espanyols

Dels 1.036 seminaristes que romandran a les diòcesis espanyoles un cop siguin ordenats sacerdots, 825 pertanyen als seminaris conciliaris de les diòcesis, mentre que 211 es formen en seminaris missioners internacionals Redemptoris Mater, vinculats al Camí Neocatecumenal. Aquests seminaris estan erigits canònicament a les diòcesis on tenen presència.

En total, els seminaristes espanyols estan distribuïts en 67 seminaris conciliaris i 14 seminaris Redemptoris Mater. Aquestes institucions formen 56 comunitats formatives, que inclouen 25 seminaris conciliaris independents, 13 comunitats formades per la unió de diversos seminaris conciliaris i 13 seminaris Redemptoris Mater vinculats a una sola diòcesi. Hi ha també dues comunitats formatives interdiocesanes: una a Catalunya i una altra a Santiago de Compostel·la. Finalment, Barcelona i Madrid acullen dues comunitats formatives dedicades a l'etapa propedèutica, la fase inicial de formació sacerdotal.

Increment en nous ingressos i disminució d'abandonaments

El curs 2024-2025 ha començat amb un total de 239 nous ingressos, una dada significativament superior als 177 del curs passat. D'aquests, 180 corresponen a seminaris conciliaris i 59 als seminaris Redemptoris Mater. En contraposició, aquest any s'han registrat 86 abandonaments, 20 menys que l'any anterior, dels quals 69 provenen dels seminaris conciliaris i 17 dels Redemptoris Mater.

Ordenacions i perfil dels seminaristes

Durant el curs passat es van celebrar a Espanya 69 ordenacions de diaques i 85 nous preveres, que han completat el seu procés formatiu i s'han incorporat als presbiteris diocesans. Aquestes dades representen un augment respecte al curs 2022-2023, quan es van ordenar 41 diaques i 79 preveres.

Pel que fa al perfil dels seminaristes, l'edat mitjana oscil·la entre 25 i 31 anys, en funció de l'etapa formativa en què es troben. Aquestes xifres reflecteixen un compromís renovat amb la vocació sacerdotal i una lleugera recuperació en la formació de futurs pastors per a l'Església.

Intencions del Papa per a l'any 2025

Confiades a l'Apostolat de l'Oració

- **Gener:** Pel dret a l'educació. Preguem perquè els migrants, refugiats i afectats per les guerres tinguin garantit el dret a l'educació, essencial per a construir un món millor.
- **Febrer:** Per les vocacions sacerdotals i religioses. Preguem perquè l'Església aculli les inquietuds dels joves que senten la crida a servir Crist com a sacerdots o religiosos.
- **Març:** Per les famílies en crisi. Preguem perquè les famílies dividides trobin en el perdó la curació de les ferides i redescobreixin la riquesa que hi ha en les seves diferències.
- **Abril:** Per l'ús de les noves tecnologies. Preguem perquè les noves tecnologies no substitueixin les relacions humanes, respectin la dignitat humana i ajudin a afrontar les crisis actuals.
- **Maig:** Per les condicions laborals. Preguem perquè el treball dignifiqui les persones, sostingui les famílies i humanitzi la societat.
- **Juny:** Per créixer en compassió. Preguem perquè trobem consol en la relació amb Jesús i aprenguem d'ell la compassió pel món.
- **Juliol:** Per la formació en discerniment. Preguem perquè sapiguem discernir millor, triar camins de vida i rebutjar allò que ens allunya de Crist.
- **Agost:** Per la convivència comuna. Preguem perquè les societats superin les temptacions de conflicte per motius ètnics, polítics, religiosos o ideològics.
- **Setembre:** Per la relació amb la creació. Preguem perquè, inspirats per sant Francesc, valorem la interdependència amb totes les criatures de Déu.
- **Octubre:** Per la col·laboració interreligiosa. Preguem perquè creients de diverses religions treballin junts per promoure la pau, la justícia i la fraternitat.
- **Novembre:** Per la prevenció del suïcidi. Preguem perquè qui lluita amb pensaments suïcides rebi suport, cura i amor per a redescobrir la bellesa de la vida.
- **Desembre:** Pels cristians en conflicte. Preguem perquè els cristians en zones de guerra siguin llavors de pau i esperança, especialment a l'Orient Mitjà.

El llibre

Breve guía para leer la Biblia

Scott Hahn

Rialp
76 pp.
10 euros

Què és la Bíblia? Què la fa única entre tots els llibres que existeixen? Qui la va escriure? Quins llibres en formen part? I, sobretot, per què és tan important? Aquestes són algunes de les grans preguntes que aquest llibre aborda amb claredat i profunditat. L'autor, reconegut arreu del món com un expert en les Sagrades Escripures, ens ofereix en poques pàgines una introducció essencial al llibre més influent de tota la història de la humanitat.

A través d'una mirada accessible però rigorosa, aquesta obra ens ajuda a comprendre millor la singularitat de la Bíblia: un text que amb paraules humanes ens fa arribar el missatge de Déu. És una guia imprescindible per a tothom qui vulgui aprofundir en el seu significat, entendre el seu impacte al llarg dels segles i descobrir la seva rellevància avui dia.

L'alegria dels mags en veure allà l'estrella fou immensa

Romà Casanova, bisbe de Vic

El dia de l'Epifania el Sant Pare obrirà la Porta Santa de la basílica de Sant Pau Extramurs de Roma. És molt significatiu, dins el camí jubilar, que l'obertura de l'Any Sant en aquest temple romà, en què el titular és anomenat «apòstol dels gentils», es faci en aquesta solemnitat, en la qual prenen relleu aquells mags provinents de la gentilitat que es troben amb Crist. Aquest fet indica com en el cor de tothom hi ha un desig d'esperança. El cor humà no està fet per a omplir-se de qualsevol cosa. L'anhel de bellesa, veritat i amor, i no pas com a realitats separables sinó unides, és el que fa néixer la recerca profunda. Els mags del relat evangèlic emprenen un camí desconegut, arriscat, però amb la seguretat de trobar el que el seu cor intuïa.

El cor humà no està fet per a omplir-se de qualsevol cosa.

El camí fet amb esperança no és pas fàcil. El cansament, el desànim, les dificultats del mateix viatge, les proves per a avaluar la sinceritat de la recerca; tot això l'acompanya. A més, el trobament amb la veritat, l'amor i la bellesa no deixa pas indiferent, demana el cor tot sencer. És el que anomenem «conversió». ¿Com puc continuar vivint de la mateixa manera, tant si estic cercant com si ja he trobat el que cercava? Hi ha un senyal clar de l'autenticitat del trobament amb la veritat, l'amor i la bellesa: l'alegria. En això és molt explícit el papa Francesc, que, en el seu primer gran missatge, ens deia: «La joia de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesucrist sempre neix i reneix la joia» (*Evangeli gaudium*, 1). En Jesús, en el seu rostre trobem tot el que el cor de l'home anhela, desitja, espera.

La cavalcada de Reis d'Igualada, foto de Josep Balcells.

Això és el que ens relata l'evangeli: *L'alegria dels mags en veure allà l'estrella fou immensa. Entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare i, prostrats en terra, l'adoraren. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li presents: or, encens i mirra* (Mt 2,10-11). Benet XVI comentava: «És l'alegria de l'home a qui la llum de Déu ha arribat al cor i que pot veure com la seva esperança es compleix; l'alegria de qui ha trobat i de qui ha estat trobat [...]. Davant l'infant regi, els mags adopten la *proskýnesis*, és a dir, es prostren al seu davant. Aquest és l'homenatge que es ret a un Déu-rei. Aquest fet explica els dons que tot seguit els mags ofereixen» (*Jesús de Natzaret*).

